

## மட்டக்களப்பு இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியில் புலவர்மணி

### ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் வகிபங்கு

நா.வாமன்  
இந்துநாகரிகத் துறை, கலை கலாசார பீடம்,  
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.  
vamannagaiah@gmail.com

#### ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழர் சமுதாய வரலாற்றில் பல்வேறு மாற்றங்களையும் மறுமலர்ச்சியையும் பெற்றுக்கொண்ட காலப்பகுதியாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு அமைகின்றது. இலங்கையிலும் தமிழர் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில் இவ்வாறான மாற்றங்களும் மறுமலர்ச்சியும் ஏற்பட்டன. இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது பிரித்தானியர்களின் வருகையாகும். குறிப்பாக, மட்டக்களப்பில் பிரித்தானியக் குடியேற்றத்தின் மூலமாக ஆங்கிலமொழி, கிறிஸ்தவப் பண்பாடு என்பன மிகுந்த செல்வாக்கைச் செலுத்தத் தமிழ்மொழியும் இந்துப் பண்பாடும் தாழ்வடையும் நிலை தோன்றியது. இக்காலத்தில் சுதேச உணர்வு கொண்ட இளைஞர்கள் பலர் இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்காக உழைத்தனர். இவர்களுள் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் வகிபங்கு குறித்து ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் முக்கிய நோக்கமாகும். புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை குறித்து பல்வேறு ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ள போதிலும், இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியில் அவரது பங்களிப்புக் குறித்து இதுவரை எவ்வித ஆய்வுகளும் வெளிவரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விபரண ஆய்வுமுறை, வரலாற்று ஆய்வுமுறை ஆகிய முறையியல்கள் இவ்வாய்வில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்துக் கோயில்களில் புலவர்மணியினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மறுமலர்ச்சிச் செயற்பாடுகள் இவ்வாய்வினால் வெளிக்கொண்டுவரப்படுகின்றது.

மட்டக்களப்பின் கல்வி வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில் அவருடைய பங்களிப்புகள் விரிவாக ஆராயப்படுகின்றது. மேலும், சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கி சமரச நிலையை ஏற்படுத்துவதில் புலவர்மணி மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள், சொற்பொழிவுகள் வாயிலாக இந்துசமயக் கருத்துக்களைப் பரப்பியமை முதலியனவும் இவ்வாய்வில் கவனத்திற் கொள்ளப்படுகின்றது. இவ்வாய்வின் மூலம் மட்டக்களப்பின் இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியில் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் பங்களிப்புகள் வெளிவருவதுடன், இலங்கையின் இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி பற்றிய அறிவும் விரிவாக்கம் பெறும். இவ்வாய்வானது மட்டக்களப்பின் இந்துப்பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியில் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் வகிபங்கை மாத்திரமே ஆராய்வதாக அமைகின்றது. எதிர்காலத்தில் ஆய்வாளர்கள் ஏனைய சமய ஆளுமைகளின் மறுமலர்ச்சிச் செயற்பாடுகளை ஆராய்வதற்கு இவ்வாய்வு வழிவகுக்குமெனலாம்.

**திறவுச் சொற்கள்** - மட்டக்களப்பு, இந்துப் பண்பாடு, மறுமலர்ச்சி, பெரியதம்பிப்பிள்ளை, இந்துக் கோயில்கள்

## 1. அறிமுகம்

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையோரப் பகுதியில் மட்டக்களப்பு பிரதேசம் அமைந்துள்ளது. இலங்கையிலே பூர்வீக காலம் முதலாகத் தமிழர் செறிந்து வாழும் பிரதானமான நிலப்பகுதிகளில் மட்டக்களப்பும் ஒன்றாகும். வடக்கே வெருகலாற்றினையும், தெற்கே மாணிக்க கங்கையினையும், கிழக்கே வங்காள விரிகுடாக் கடலினையும், மேற்கே ஊவா வெல்லஸ்ஸ மலைத்தொடர்களையும் இப்பிரதேசம் எல்லைகளாகக் கொண்டிருந்தது. (வெல்லவூர்க்கோபால்., 2005:16) 1961ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மட்டக்களப்பு மாவட்டம், அம்பாறை மாவட்டம் என்னும் இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டமும் ஒவ்வொரு அரசாங்க அதிபரினால் நிருவகிக்கப்பட்டு வருகிறது. (மௌனகுரு., 2014:37)

இப்பிரதேசத்தில் உள்ள மொத்த சனத்தொகையின் பெரும்பாலானோர் இந்துக்களாவர். இதனால் இம்மக்களால் பின்பற்றப்படும் இந்துப் பண்பாடும் இங்கு நிலைபெற்றுள்ளது. இந்துப் பண்பாடு பற்றி அறிவதற்கு பண்பாடு பற்றிய புரிதல் அவசியமாகும். ஆங்கிலத்தில் 'Culture' என்று சுட்டுவதற்கு நேராகவே 'பண்பாடு' எனும் பதம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மனிதர்கள் மட்டுமே பண்பாடு என்ற சொல்லோடு தொடர்புடையவர்கள். இதுவே மனிதர்களைப் பிற விலங்கினங்களிடமிருந்து பிரித்துக் காட்டுகிறது. பண்பாட்டை மிகத் தெளிவாக வரையறுத்துக் கூறுவது சிக்கலானது. பண்பாடு பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துக்களும் வெவ்வேறாக உள்ளன.

பண்பாடு என்பது மக்களால் ஆக்கப்பெற்ற கருவி. அந்த ஊடகத்தைக் கொண்டே மக்கள் தங்கள் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்கின்றனர் என்பார் மலினோவஸ்கி (Malinowski). (பரிமணம், 1992:16) பண்பாடு என்பது மக்கள் அனைவரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து செயற்படும்போது உண்டாகும் நடத்தை முறைகளின் சேர்மமாகும். இது அந்தந்த சமுதாயத்துக்கு மட்டுமே உரிமையுடையது ஆகையால் மரபுரிமையாக வராதது என்பார் ஆடம்சன் ஓபல் (Adamson E.Hoebel). (மேலது. பக்.16)

ஓர் இனத்தின் பண்பாடு அந்நாட்டின் இலக்கியம், வரலாறு. சமயம், சமுதாயம், கலை, அறிவியல் முதலியவற்றின் மூலம் விளக்கமுறுகின்றது. (கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்., 1992:01) பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள், சட்டம், வழக்கம் முதலானவையும் மனிதன் சமுதாயத்தில் ஒரு உறுப்பினராக இருந்து கற்கும் பிற திறமைகளும் பழக்கங்களும் அடங்கிய முழுத் தொகுதியாகும் என டைலர் (E.B.Tylor) வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். (பக்தவத்சலபாரதி., 2009:152) இன்று பண்பாடு பற்றிய வரையறைகளுள் இதுவே பலராலும் கையாளப்படுகின்றது. இவற்றினடிப்படையில் இந்துக்களிடம் சிறப்பாகக் காணப்படும் இத்தகைய பண்பாட்டுக் கூறுகளை இந்துப் பண்பாடு என்று வரையறை செய்யலாம்.

இந்துப் பண்பாட்டின் நுட்பமான இயல்புகளை சமயத்தின் வழியாக, தத்துவ மரபின் வழியாக, கலை வழியாக, மொழி வழியாக அறிய முடிகின்றது. (கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்., 1992:02) மட்டக்களப்பு மக்கள் புராதன

காலம் முதலாக இந்து சமய மரபைப் பின்பற்றி வந்ததனால் அவர்தம் பண்பாடும் இந்துப்பண்பாடாகவே வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது.

இந்து சமயம், இஸ்லாம், பௌத்தம், கிறிஸ்தவம் ஆகிய மதங்களின் சமரசத் தன்மையை இன்று மட்டக்களப்புப் பிரதேசம் கொண்டிருப்பதாக அமையினும் இதன் நீண்டகால வரலாற்றுத் தளம் இந்துப்பண்பாட்டின் வேர்களாலேயே நிலைகொண்டிருந்தது. ஆரியச் சுவடுகள் பதியாத மேற்கத்திய நாகரிகத்தை உள்வாங்காத பண்பாட்டு நிலைக்களமாகத் திகழ்ந்த பூமியாக இதனைச் சிறப்பித்துக் கூற முடியும்.

மட்டக்களப்பின் தனித்துவமான இந்துப் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துவதில் தேசத்துக் கோயில்கள், திருப்படைக் கோயில்கள், கண்ணகியம்மன் வழிபாடு, இராமகிருஷ்ண மிஷன் முதலானவை முக்கிய இடம்பெறுகின்றன.

காலத்துக்குக் காலம் இங்கு ஏற்பட்ட அந்நியப் படையெடுப்புக்கள், அரசியல் மாற்றங்கள், குடியேற்றங்கள் என்பவற்றுக்கியைய இப்பகுதி இந்துப் பண்பாடு மாற்றமடைந்ததாயினும் பண்டைய வழிபாடு தொடக்கம் அண்மைக்கால வழிபாடு வரை அத்தனை வழிபாடுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகின்றது இப்பிரதேசம்.

## 2. மறுமலர்ச்சி – விளக்கம்

ஆங்கிலத்தில் ‘Renaissance’ என்ற பதப்பிரயோகம் மறுமலர்ச்சி என்ற கருத்தைக் குறித்து நிற்கிறது. மறுமலர்ச்சி என்பதற்கு தமிழ், ஆங்கில அகராதிகளும், அறிஞர்களும் பலவாறு விளக்கமளித்துள்ளனர். நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி மறுமலர்ச்சி என்பதற்கு “கலை, இலக்கியம், சமுதாயம் போன்றவற்றின் வளர்ச்சியில் மந்த நிலை நீங்கி ஏற்படும் புதிய எழுச்சி” (நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி, 2004:730) எனவும், லிப்கோவின் தமிழ் - ஆங்கில அகராதி மறுமலர்ச்சி என்பது “இடையில் சிறிது காலம் ஒளிகுன்றியிருந்த கலை, சமுதாயம் போன்றவை மீண்டும் பெருமை பெற்றுத் திகளும் எழுச்சி” (லிப்கோ-தமிழ்-தமிழ்-ஆங்கிலப் பேரகராதி, 2010:793) எனவும் விளக்கமளிக்கின்றன. “கற்ற, பண்பாடுள்ள, பரந்த மனப்பான்மையுள்ள, முற்போக்குள்ள, தெளிவான ஞானமுள்ள சுதந்திர சிந்தனையுள்ளது; மறுமலர்ச்சி” (சுதர்சன்., 2006:11) என்கிறார் ஜே.ஏ.கொட்ரன்.

பொதுவாக, நவீன தேவைகளுக்கு ஏற்பக் காலத்துக்கு ஒவ்வாத விடயங்களை நீக்கி கல்வி, பண்பாடு, மனிதத்துவம், முற்போக்கு, விடுதலை முதலாய உன்னத பண்புகளின் உயர்நிலை வளர்ச்சியுடன் சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம், கலை, இலக்கியம் முதலிய அனைத்து அம்சங்களிலும் பழமையை மீட்டுருவாக்கலும் புதுமையை நிலைநாட்டுவதுமான கருத்தியலை மறுமலர்ச்சி என்பர். (மேலது. பக்.12)

மறுமலர்ச்சியின் முக்கிய அம்சங்களாக இரண்டினைக் குறிப்பிடலாம்.

அ. பழமையைக் காலத்தின் தேவைக்கேற்ப மீட்டுருவாக்கல்

ஆ. புதுமையை நிலைநாட்டுதல்

இத்தகைய மறுமலர்ச்சிச் சிந்தனை இத்தாலியில் தோன்றி ஐரோப்பா முழுவதும் பரவிக் காலனித்துவக் காலப்பகுதியில் இந்தியா, இலங்கை போன்ற கீழைத்தேய நாடுகளுக்கும் அறிமுகமாகியது. மனித பண்பாட்டைப் புதிய திசைக்குச் செலுத்திய இச்சிந்தனை மொழியிலும் புதுமையை ஏற்படுத்தியது. இந்த வகையில் காலனித்துவ ஆட்சி நடைபெற்ற நாடுகளில் குறிப்பாக இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் உள்ள மொழிகள் அனைத்திலும் மறுமலர்ச்சிக் கருத்துநிலை செல்வாக்குச் செலுத்தியது. இந்துப் பண்பாட்டிலும் இதன் தாக்கம் எதிரொலித்தது.

### 3. மறுமலர்ச்சிக்கான பின்புலம்

கிறிஸ்தவ சமயத்தைப் பரப்புவதை முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டு இந்தியாவில் ஊடுருவிய ஆங்கிலேயர்கள் வடக்கில் வங்காள தேசத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தினர். மதமாற்றத்திற்கு சிறந்த கருவி கல்வியே என்பதை உணர்ந்த இவர்கள் பல பிரதேசங்களிலும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை நிறுவி தங்கள் நாகரிகத்தையும் சமயத்தையும் பரப்பினார்கள். கல்விக் கூடாக அவர்கள் மேற்கொண்ட மதமாற்றச் செயற்பாடுகள் படித்த மத்தியதர இந்துக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின. பண்பட்ட பண்டைய கலாசாரத்தின் பெருமையை அதன்

தற்காலத் தேவையை உணரவைத்தன. அதன் விளைவாக இந்து சமூகத்தில், இந்து சமய சீர்திருத்த இயக்கங்கள் தோற்றம் பெற்று இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. இதுவே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட முதலாவது இந்துப்பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியாகும். இதனை வங்காள மறுமலர்ச்சி என அழைத்தனர்.

இலங்கையின் வடபகுதியில் கிறிஸ்தவ சமயப் பரம்பல் தீவிரமாக இடம்பெற்றுக் கொண்டிருந்த அக்காலத்தில் அதனைத் தடுத்து நிறுத்த சைவர்கள் மத்தியில் எவ்வித வலுவான ஸ்தாபன அமைப்பும் இருக்கவில்லை. இவற்றினை மாற்றிச் சமயத் துறை வரலாற்றில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியினை ஏற்படுத்த அறிஞர் பெருமக்கள் பலர் முன்னின்றுழைத்த நிலையில் இவர்கள் அந்நியரது அரசியல் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டிருந்தனரெனினும் சமய கலாசாரத் துறைகளில் தமது தனித்துவ இயல்புகளைப் பேணவே விழைந்தனர். இவர்களிடையே ஏற்பட்ட விழிப்புணர்ச்சி ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்தவசமயம் பரவுதலைத் தடைசெய்து சைவசமயக் கோட்பாடுகளை மீண்டும் நிலைநிறுத்துவதனைப் பிரதான குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தது. இதன் பேறாக முன்னின்று உழைத்த அறிஞர்கள் வரிசையில் தனித்துவம் மிக்கவராகக் காணப்படுபவர் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் ஆவார். இவர் குறிப்பாக வடக்கில் சைவ மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய பெருமைக்குரியவர். சைவ சமயத்தை மீண்டும் அதன் உயர் நிலையில் வளர்ப்பதற்காக எழுந்த ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுகநாவலரது எழுச்சியும், அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்படுத்தப்பட்ட சைவ

இயக்கங்களின் ஸ்தாபிதம், இந்துப் பத்திரிகைகளின் தோற்றம், என்பனவும் வடக்கில் சமய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவனவாக அமைந்தன.

சமகாலத்தில் மட்டக்களப்பில் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து ஆட்சியினைக் கைப்பற்றிய பிரித்தானியர் இப்பிரதேச மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறும் நோக்கோடு ஒல்லாந்தர் விதித்த சட்டங்களை நீக்கிச் சமய சுவாதீனக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்தனர். இதனால் சமய வழிபாட்டுச் சுதந்திரம் கிடைத்தது. எனினும் இக்காலத்தில் பிரித்தானியாவிலிருந்தும், அமெரிக்காவிலிருந்தும் வந்த கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் கிறிஸ்தவ சமயத்தினைப் பரப்பும் முயற்சியிற் பரந்தளவில் ஈடுபடலாயினர். பாடசாலைகள், கல்லூரிகளை அமைத்து அவற்றின் மூலமாக கிறிஸ்தவ சமயத்தின் வளர்ச்சியை முன்னிறுத்திச் சென்றனர். இந்நிலையில் இந்து சமயத்தையும் பண்பாட்டையும் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பு இப்பிரதேச சுதேசிகளிடம் உருவானது. இக்காலப்பகுதியிற் படித்த இளைஞர்களும் சான்றோர்களும் இணைந்து இந்துப்பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சிக்காக உழைத்தனர். இவர்களுள் வித்துவான் ச.பூபாலபிள்ளை, வித்துவான் அ.சரவணமுத்தன், சைவப்புலவர் கா.அருணாசலதேசிகர், வித்துவான் வைத்திலிங்க தேசிகர், சுவாமி விபுலாநந்தர், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதர் செ.பூபாலபிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். இவர்களுள் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் மறுமலர்ச்சிச் செயற்பாடுகளை அறியும் நோக்கோடு இவ்வாய்வு இடம்பெறுகின்றது.

#### 4. புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை - வாழ்க்கை வரலாறு

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை மட்டக்களப்பில் புகழ்பெற்ற முருகன் ஆலயம் அமைந்துள்ள மண்டூரில் 1899ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 8ஆம் திகதி பிறந்தார். (விஜயரெத்தினம்., 1998:62) இவரது தந்தையார் கோயில் வண்ணக்கராய் இருந்த ஏகாம்பரபிள்ளை. தாயார் சின்னத்தங்கம் மற்றொரு வண்ணக்கரான சிதம்பரபிள்ளை என்பவரின் புதல்வி ஆவர். பெரியதம்பிப்பிள்ளை தனது ஆரம்பக் கல்வியை மண்டூரிலுள்ள உவெஸ்லியன் மிஷன் தமிழ்ப் பாடசாலையில் கற்றார். திரு. வே. கனகரெத்தினம், திரு. மு. தம்பாப்பிள்ளை ஆகிய ஆசிரியர்கள் ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களாக விளங்கினர். இளமையிலே சூடாமணி, நிகண்டு, திருச்செந்தூர்ப்புராணம், மகாபாரதம், கந்தபுராணம், பெரியபுராணம் முதலிய நூல்களைக் கற்றார். பின்னர் கல்முனையிலுள்ள உவெஸ்லி மிஷன் ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் புலமையினை வளர்த்துக் கொண்டார். தனது உடலில் ஏற்பட்ட நோய் காரணமாக ஏழாம் வகுப்பு வரையுமே ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற முடிந்தது. 1917ஆம் ஆண்டு புத்தக வியாபாரத்திற்காக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு வருகை தந்த தம்பிப்பிள்ளை என்பவர் மூலமாக யாழ்ப்பாணம் நாவலர் காவிய பாடசாலையில் இணைந்து சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர், வித்துவ சிரோமணி கணேசையர் போன்றோரிடம் தமிழ் இலக்கண,

இலக்கியங்களைக் கற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

தனது கல்வியைப் பூர்த்தி செய்த பெரியதம்பிப்பிள்ளை யாழ். நுணாவில் கிழக்கு அமிர்தாம்பிகை சைவ வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து கொண்டார். அங்கு கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கையில், ஏற்பட்ட சாதிபேத சர்ச்சையால், அவ்வித்தியாலயத்திலிருந்து வெளியேறி, கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவி, சாவகச்சேரி டிறிபேக் கல்லூரியின் ஆசிரியரானார். தொடர்ந்து, இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பசுமலை வேதசாஸ்திரக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெறுவதற்காகச் சென்ற புலவர்மணி சுவாமி விபுலாநந்தரால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு மீண்டும் இந்து சமயத்திற்கு மாற்றப்பட்டு மட்டக்களப்பில் பணியாற்றுவதற்காக அனுப்பப்பட்டார்.

1926இல் திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியின் ஆசிரியராக விபுலாநந்த அடிகளாரால் நியமிக்கப்பட்டார். பின்னர், 1930ஆம் ஆண்டில், மட்டக்களப்பு புனித சிலியாக் கல்லூரியின் ஆசிரியராகவும், 1934இல் புனித அகஸ்தீனார் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகவும் நியமனம் பெற்றார். அங்கு 1941ஆம் ஆண்டு வரை கடமையாற்றிய அவர், அதன் பின்னர் வேறு சில பதவிகளை வகித்து, 1947இல் மட்டக்களப்பு அரசினர் கல்லூரியின் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து 1959 வரை அங்கு கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டார். ஓய்வு பெற்ற பின்னர், பல்வேறு வழிகளிலும் சமய, தமிழ், சமூகப் பணியாற்றி 1978ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2ஆம் திகதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். (மேலது. பக்.64)

## 5. சமயப் பணிகளில் மறுமலர்ச்சி

மண்டூக் கந்தசுவாமி ஆலயத்தோடு பெரியதம்பிப்பிள்ளையின் குடும்பத்தினருக்கு மிக நெருங்கிய தொடர்பு இருந்த காரணத்தினால் இளம் பராயத்திலேயே ஆலய விழாக்களில் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பங்குகொண்டார். அக்காலத்தில் புராண படனம் செய்து சமயம் வளர்க்கும் முயற்சியில் பலர் ஈடுபட்டார்கள். பெரியதம்பிப்பிள்ளையும் அதில் இணைந்து கொண்டார். ஆண்டுதோறும் கந்தசஷ்டி விரதம் நிகழும் போது “திருச்செந்தூர்ப்புராணம்” படித்துப் பயன் சொல்வது வழக்கமாகும். சூடாமணி, நிகண்டின் முதற்பகுதியும் மனப்பாடமான பின்பு, இம்மண்டூர் கந்தசாமி கோயிலிந்தான் தமது புராணம் படித்துப் பயன் சொல்லுதல் அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டதாகப் புலவர்மணி குறிப்பிட்டுள்ளார். (பெரியதம்பிப்பிள்ளை., 1982:8-9)

அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவ சங்கங்களின் ஆங்கிலக் கல்வி முறைமை, அவற்றுக்கூடான மதமாற்றம் என்பவற்றைத் தடுப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட சுதேச இயக்கத்தோடு இணைந்து இந்து சமயத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தனது பங்களிப்பை நல்கினார். இவ்வியக்கத்தின் செயற்பாடுகளினால் நாடெங்கும் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டு இந்து சமயம் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது. யாழ்ப்பாணமும் மட்டக்களப்பும் இவ்வியக்கத்தின் செயற்பாட்டால் நெருக்கமடைந்தன. கந்தபுராண கலாசாரமும் பாரத கலாசாரமும் ஒன்றுபடக் கலந்தன. இக்காலகட்டத்தில் பல பெரியோர்களின்

நட்பும் ஆசியும் புலவர்மணிக்குக் கிடைத்தது. அவர்களுள் குருநாதப்பிள்ளை, கனகசபை, வித்துவான் அ. சரவணமுத்தன், முதலியார் கா. வ. மார்க்கண்டன், பொ. ஆறுமுகசாமி முதலியோர் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள். அன்றைய காலகட்டத்தில் இவ்வியக்கத்தின் செயற்பாடுகளைத் தவறாக விளங்கிக் கொண்ட கிறிஸ்தவ மிஷனரிமார் அரசாங்க அதிகாரிகளின் துணைகொண்டு இவ்வியக்கத்தின் செயற்பாடுகளையும் இயக்கத்தையும் அழித்தொழிக்க முற்பட்டபோதும் புலவர்மணிக்கு மிஷனரிமாரைப் பற்றிய நல்லெண்ணமே மனதில் இருந்தது. (சிவநிர்த்தானந்தா., 2005:62-63)

### 5.1 அகில இலங்கை இந்துமாமன்றத்தின் மூலமான பணிகள்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் 1955ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 6ஆம் திகதி நிறுவப்பெற்றது. (பெரியதம்பிப்பிள்ளை., 1982:222) இம்மன்றம் நிறுவப்பட்ட போது அதற்குப் பெயர் சூட்டுவதில் பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டன. ஒரு சாரார் சைவ மாமன்றம் எனப் பெயரிட வேண்டுமென வாதாட மறுசாரார் இந்து மாமன்றம் எனப் பெயரிட வேண்டும் என வாதாடினார்கள். அப்பொழுது புலவர்மணி அவர்கள் மேல்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்; “இந்து என்னும் சொல் சைவம் முதலிய எல்லாப் பிரிவுகளையும் அடக்கும். சைவம் என்னும் சொல் அவ்வாறு அடக்காது. இந்து சாதனம், இந்துக் கல்லூரி, இந்து வித்தியா விருத்திச் சபை, இந்து அறநிலையம் போன்ற அடிபட்ட வழக்குகளையுடைய சொற்களையும் நாம்

நோக்கிப் பாக்க வேண்டும். பெயர் பொருத்தமானதாக அமைய வேண்டும். நமது நோக்கம் விசாலமானது. நாம் எல்லோருக்கும் இடங் கொடுக்க வேண்டும். இந்து மாமன்றம் எனப் பெயரிடுவதே பொருத்தமானது, நல்லது என்பதே எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.” (மேலது. பக். 222) இந்து என்ற பெயரே சபையின் அங்கீகாரம் பெறலாயிற்று.

பெயர் சூட்டுவதில் முன்னின்று பாடுபட்ட புலவர்மணி சில வருடங்கள் இந்து மாமன்றத்தின் உபதலைவர்களுள் ஒருவராகவும் இருந்து செயலாற்றினார். இக்காலகட்டத்தில் மன்றத்திற்கு ஒரு பிரேரணை வந்தது. இலங்கையில் உள்ள இந்து சமயச் சங்கங்கள் எல்லாம் புத்த ஜயந்தியைக் கொண்டாட வேண்டும் என இம்மன்றம் தீர்மானிக்கிறது. அப்பிரேரணை சம்பந்தமாக எழுந்த விவாதத்தில் புலவர்மணி தமது கருத்தை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்தார்.

‘புத்த ஜயந்தியைக் கொண்டாட வேண்டும் என மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொண்டது யார்? புத்த ஸ்தாபனங்களா? அல்லது அரசாங்கமா? என வினாவினார். அரசாங்கமே என தலைவர் பதில் அளித்தார். “ஸ்தாபனங்கள் கேட்டால் நாம் கொண்டாடலாம். அது அன்புப் பணிப்பு. அரசாங்கம் கேட்டால் நாம் கொண்டாடப்படாது. அது அதிகாரப் பணிப்பு. பௌத்த மதத்தின் மீது நான் வைத்திருக்கும் எல்லா மதிப்புக்களுடனும் சொல்கிறேன். பிரேரணைக்கு எனது எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கின்றேன்.” (மேலது. பக். 223)

அக்காலகட்டத்தில் புலவர்மணி அவர்களின் நண்பர்கள் சிலரும் இந்து சமய மன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். அவர்களிற் சிலர் அரசாங்கத்தில் உயர்பதவி வகிப்பவர்கள். பதவி உயர்வை எதிர்பார்த்து இருப்பவர்கள். இவர்கள் புலவர்மணி பேசியதை மறுத்து சைவத்திற்கும், பௌத்தத்திற்கும் என்ன வேற்றுமை இருக்கிறது? இரண்டும் சரிசமம் தானே. நாம் புத்த ஜயந்தியைக் கொண்டாடுவதில் ஒன்றும் பாதகமில்லை என்று வாதாடினார்கள். அதற்குப் புலவர்மணி, “நான் நினைத்தது ஒன்று இவர்கள் சொல்வது வேறொன்று. சமயக் கொள்கை பற்றி இங்கே பேசவேண்டியதில்லை. ஒரு சமயத்தை இன்னொரு சமயம் கௌரவிப்பது மிக அவசியம். அதைச் சுதந்திரமாகச் செய்ய வேண்டும். அரசாங்க அதிகாரத்திற்குக் கட்டுப் பட்டுச் செய்வதையே நான் எதிர்க்கின்றேன்” (மேலது. பக்.223) என்று கூறினார். பின்னர் விரும்பிய சங்கங்கள் கொண்டாடலாம் என்ற பிரேரணை நிறைவேற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

## 5.2 இந்து ஆலயப் பணிகளில் மறுமலர்ச்சி

மட்டக்களப்பிலுள்ள இந்து ஆலயங்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் புலவர்மணி மேற்கொண்ட பணிகள் பலவுண்டு. தான் வண்ணக்கர் பரம்பரையில் வந்தவராக இருந்தபோதும் கோயில் நிருவாக நடைமுறையில் உரிமை கொண்டாடுவதை எதிர்த்தார். நிருவாகச் சீர்கேடுகளை வெகுவாகச் சாடினார். பல இடங்களில் வண்ணக்கர்களின் நடவடிக்கைகளைக் கேலியும் கிண்டலுமாகச் சாடியுள்ளதை

அவதானிக்க முடிகின்றது. மேல்வரும் பாடல் அதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும்;

“கோயில் நிலம் கொடுத்து  
குத்தகையை வாங்கித்தம்  
வாயிலிடும் வண்ணக்கு மார்தலை  
மேல் - போயிடிதான்  
வீழாதோ? சுற்றம் மிடியும்  
பிணியுமுற்றுத்  
தாழாதோ? தெய்வமிருந் தால்.”  
(மேலது. பக்.243)

“ஆலய வருமானங்கள் தனி ஒருவரின் ஆதிக்கச் சொத்தாக மாறுகின்றன. ஆண்டவன் சந்நிதியிலே பெருமை சிறுமை, உயர்வு தாழ்வு, முன்னீடு முகனை இவைகள் தாண்டவமாடுகின்றன. சுவாமியே குடியெழும்புளவுக்கு இவைகள் உச்சநிலையடைந்து விடுகின்றன. கோயில் நிருவாகிகளுக்கு முதலிடம்; சுவாமிக்கு இரண்டாமிடமானால் சமயத்தால் என்ன பயன்? கோயிலால் என்ன பயன்? இந்தக் குடிவகை மயக்கம் தெளிந்தால்தான் சுவாமியைக் காண்பர்கள்” (மேலது. பக்.236) என்பதன் மூலம் கோயில் நிருவாகிகளின் அதிகாரத்தைக் கேள்விக்குட்படுத்துகிறார். இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும் வகையில் அவர் பாடிய பாடல் ஒன்று மேல்வருமாறு அமைகின்றது;

“சாதித் தமிழோடுன் சன்னிதியிலே  
முருகா  
வாதித் ததிகாரம் வாய்பேச -  
மோதிச்  
செருக்கோடு நிற்பாரைச்  
செவ்வேலால் நெஞ்சத்  
திருக்கோட்டி யாள்வாய் தினம்”  
(மேலது. பக்.242)



புலவர்மணி பல இடங்களில் சீர்திருத்தச் செயல்களைச் செய்வதற்கும் முயன்றுள்ளார். நமது சைவக் குருமார் பேருந்துகளில் பிரயாணம் செய்யும் போது கம்பிகளிற் பிடித்துத் தொங்குகின்ற ஆசாரமில்லாத அவல நிலை நீங்குவதற்கேற்ற சீருடை ஒன்றினை ஆலோசனைச் சபை ஆக்கித் தரவேண்டும் என, அக்காலத்தில் இது தொடர்பானவர்களிடம் புலவர்மணி கேட்டுக்கொண்டார். இவ்விடயங்களைக் கருத்திற் கொண்டே 1974இல் இருந்து அறநிலை நிதி நிருவாகச் சட்டம் ஒன்றினைக் கொண்டு வருவதற்குப் புலவர்மணி மிகுந்த சிரமம் எடுத்தார். கோயில் நிருவாகம் பரவலாக்கப்படல், இன ஒதுக்கீட்டுக் கொள்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தல் ஆகிய இரண்டு விடயங்களிலும் ஓரளவு வெற்றியும் கண்டார். கோயில் விசாரணைச் சபைகளில் பங்கு கொண்டு நிருவாகப் பரவலாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இன ஒதுக்கலை நீக்கினார்.

புலவர்மணியவர்கள் பதினொரு ஆலய விசாரணைச் சபைகளுக்கு அவ்வப்போது கடமையாற்றிய அரசாங்க அதிபர்களால் உறுப்பினராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரின் பதவிக் காலங்களில் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைக்க அவர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பல. அக்காலகட்டத்தில் அவை புரட்சிகரமானவையாக அமைந்திருந்தன. எடுத்துக்காட்டிற்காக ஒரு பிரச்சினையினையும், அது தீர்க்கப்பட்ட முறையையும் நோக்கலாம்; ஒரு முறை சாய்ந்த மருதூர் பிரதான வீதியிலுள்ள ஆலய நிருவாகம் பற்றிய விசாரணைக்குப் புலவர்மணி சென்றிருந்தார். குறித்த ஆலய

பரிபாலனம் பூரணமாக முக்குவ வகுப்பினரின் ஆதிக்கச் சொத்தாகவே பாராட்டப்பட்டு வந்தது. இங்கு சலவைத் தொழிலாளர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் உரிமையில்லாத கடமையுடையவர்களாய் இருந்தார்கள். இவ்விசாரணை பற்றி புலவர்மணி மேல்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்;

“விசாரணை தொடங்கியது. முக்குவ தலைவர் ஊர்ப் போடியார் சீனித்தம்பி ஒரு வழிக்கும் வருவதாயில்லை. அவர் இன்னும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு பழைய பல்லவியையே பாடிக் கொண்டிருந்தார்.” (மேலது. பக்.251) போடியாரை ஒரு வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என எண்ணிய புலவர்மணி விசாரணைத் தலைவரின் அனுமதியுடன் போடியாரைத் தனியாக அழைத்து, “தெய்வத்தின் முன்னால் எல்லோரும் சமம். சலவைத் தொழிலாளிகள் தமது சேவையால் நம்மை சிறப்பிக்க நாம் அவர்களைப் புறக்கணித்து வாழ்வது தர்மமல்ல. அவர்களுக்கும் ஒரு இடம் கொடுங்கள்.” என்று பல விடயங்களை எடுத்துக் கூறினார். போடியாரும் புலவர்மணியின் அறிவுரைக்குக் கட்டுப்பட்டார். தலைவர், காரியதரிசிப் பதவிகள் முக்குவ இனத்தவருக்கும் தனாதிகாரிப் பதவி சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறான புலவர்மணியின் புரட்சிகர செயற்பாட்டிற்கு அங்கிருந்த அனைவரும் ஆதரவு தெரிவித்தனர்.

### 5.3 இந்து சமய இலக்கியப் படைப்புகளில் மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்கள்

புலவர்மணியவர்கள் செய்த சமயப் பணிகளிலே அவரால் இயற்றப்பட்ட இந்து சமய பதிகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. மண்டுக் கந்தசுவாமி ஆலயத்தோடு உள்ளதொடர்பின் காரணமாக அவ்வாலயத்தின் பழமையினையும், சிறப்பினையும் எடுத்துரைக்கும் வகையில் 'மண்டுப் பதிகம்'(1965) முதன்முதலில் அவரால் பாடப்பட்டது. இந்நூலுக்கு சுவாமி விபுலாநந்தர் சிறப்புப் பாயிரம் அமைத்துச் சிறப்பித்துள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து. 'கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றீஸ்வரர் பதிகம்', 'ஸ்ரீ மாமாங்கப் பிள்ளையார் பதிகம்', 'ஆனைப்பந்தி சித்தி விக்னேஸ்வரர் பதிகம்', 'சித்தாண்டி கந்தசுவாமி பதிகம்', 'திருக்கோயில் சித்திரவேலாயுத சுவாமி பதிகம்', 'காளிகாமடு கற்பக விநாயகர் ஊஞ்சல்' என்பனவும் பாடப்பட்டுள்ளன. (எதிர்மன்னசிங்கம்., 1993:19) இவற்றுக்கடாக அத்தலங்களின் சிறப்புக்கள் எடுத்துரைக்கப்படுவது மட்டுமன்றி அதன் மூலம் ஆலய வழிபாட்டின் முக்கியத்துவமும் வெளிப்படுதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

புலவர்மணி தன் நோய்வாய்ப்பட்ட மனைவியோடு கொழும்பில் தங்கியிருந்த காலத்தில் அவரால் ஆக்கப்பட்ட நூலே 'பகவத்கீதை வெண்பா'வாகும். இந்நூல் 3 தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது. பகவத்கீதை வெண்பா கருமயோகம் 1962ஆம் ஆண்டிலும், பக்தி யோகம் 1974ஆம் ஆண்டிலும், ஞானயோகம் 1976ஆம்

ஆண்டிலும் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டன. (செபரத்தினம்., 2002:272-273) கீதை சுலோகமாக அமைந்திருப்பதால் எல்லோராலும் இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ள முடியாது. இதனை வெண்பா வடிவில் படிப்பதால் மக்கள் மனதில் இலகுவில் பதிந்துவிடும் என்பதனை நோக்கமாகக் கொண்டு அவர் இதனைப் பாடியிருக்கலாம். கவிதையாயினும் கட்டுரையாயினும் எளிய, இனிய தமிழ் நடையில் அமைந்திருப்பதனையே யாவரும் விரும்பி வரவேற்பார். புலவர்மணி தான் எழுதிய வெண்பாவிற்கு அரிய விளக்கங்களையும் தந்துள்ளார்.

புலவர்மணியின் பகவத்கீதை வெண்பாக்கள் இலக்கிய ஆய்வாளருக்கு இலக்கிய நூலாகவும் சமயக் கோட்பாடுடையோர்க்கு சமய நூலாகவும், தத்துவ ஞானியர்க்கு தத்துவ நூலாகவும் காட்சி தருமளவிற்கு அவரது கவித்துவம் அமைந்துள்ளது. புலவர்மணி அவர்களின் கீதை வெண்பாவுக்குரிய விளக்க உரைக்கு சிறப்புத் தருவது தேவாரம், திருவாசகம், திருக்குறள், கந்தபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம், வில்லி பாரதம், கம்பராமாயணம், தாயுமானவர் பாடல் ஆகிய நூல்களில் இருந்தெல்லாம் பொருத்தமான மேற்கோள்களை எடுத்துக் காட்டியமையேயாகும். புலவர்மணி பன்னூற்புலவர் என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

#### 5.4 சொற்பொழிவுகளில் மறுமலர்ச்சிக் கருத்துக்கள்

புலவர்மணி இளமைக்காலம் தொட்டு பல்வேறு கூட்டங்கள், விழாக்களில் தலைமை தாங்கி சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார். சொல்லாற்றல் நன்கு அமையப் பெற்ற அவர், எந்தப் பொருளைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்கினாலும் அந்தப் பொருளை நன்கு விளங்கி கேட்பவர்கள் எளிதாக உணர்ந்து கொள்ளுமாறு பேசுவதில் வல்லவர். கிழக்கிலங்கையில் பல்வேறு இடங்களில் இவரது சொற்பொழிவுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. தான் மேற்கொண்ட பிரச்சாரச் செயற்பாடுகளைப் பற்றி புலவர்மணி மேல்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்;

“இலக்கியப் பேச்சென்றாலும் சரி, சமயப் பேச்சென்றாலும் சரி, அரசியல் பேச்சென்றாலும் சரி, என் உள்ளக் கருத்துக்களையும் கொள்கை வேறுபாடுகளையும் எடுத்து விளக்குவதுதான் எனது போக்கு. ஆட்களைத் தாக்கிப் பேசும் முறையில் நான் பழகவில்லை. என்னைத் தாக்கிப் பேசுவோருக்கும் நான் மறுமொழி சொல்வதில்லை. நமது பேச்சு நம்மையும் திருத்திப் பிறரையும் திருத்தும் முறையில் அமைய வேண்டும்.”  
(பெரியதம்பிப்பிள்ளை., 1982:152)

புலவர்மணியின் இக்கூற்றினை நோக்குமிடத்து சமூகத்தில் தான் முன்மாதிரியாக விளங்குவதன் மூலம் சமூகத்தினையும் முன்னேற்றலாம் என்ற எண்ணம் கொண்ட

ஆளுமைமிக்க ஒருவராக செயற்பட்டுள்ளார் என்பதை அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

புலவர்மணியின் சொற்பொழிவுகள் குறித்து எஸ். டி. சிவநாயகம்,

“....அவர் பேச்சு அனைவருக்கும் தேனாக இனித்தது. கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், மகாபாரதம், திருக்குறள், திருவாசகம், நளசரிதம் ஆகிய இலக்கியங்களையும் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை நூல்களையும் வைத்துப் பேசுவதில் பண்டிதர் பெரும் விற்பன்னராக விளங்கினார். அவருடைய பேச்சு வன்மையே அவருக்குப் பண்டிதர், என்ற பட்டத்தைத் தேடிக்கொடுத்தது”  
(விஜயரெத்தினம்., 1998:03)

என்று குறிப்பிடுவது நோக்கற்பாலதாகும். சுவாமி விபுலாநந்தரின் மூலமே தான் சொற்பொழிவாற்றப் பழகிக்கொண்டதாக பெரியதம்பிப்பிள்ளை குறிப்பிடுவார். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சைவக் கோயில்களில் பண்டிதர் மயில்வாகனனாரின் பிரசங்கம் ஒலித்தது. இவர் போகின்ற இடமெல்லாம் புலவர்மணியும் செல்வார். சொற்பொழிவுகளின் தொகுப்புரைகள் சிலவற்றை முன்னமே புலவர்மணியிடம் கொடுத்து விடுவார் பண்டிதர் மயில்வாகனனார். புலவர்மணியும் அதனை மனனம் செய்து பண்டிதரின் சொற்பொழிவின் பின்னர் பேசிவிடுவார். இவ்வாறு புலவர்மணி தனது பேச்சாற்றலையும் வளர்த்துக் கொண்டார்.

## 6. கல்விப் பணியில் மறுமலர்ச்சி

மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை ஆகிய இடங்களில் இவர் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். புலவர்மணியவர்கள் தான் பாடசாலையில் கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே தன் வகுப்பிற்குக் கீழ்மட்ட நிலையில் உள்ள வகுப்புகளுக்கு ஆசிரியர் வரவில்லையாயின் அவ்வகுப்பிற்கு ஆசிரியராக இருந்து கல்வி கற்பித்துள்ளார். இங்கிருந்தே இவரின் கல்விப் பணியின் ஆரம்பத்தை அவதானிக்க முடிகின்றது. யாழ்ப்பாணம் நுணாவில் கிழக்கு அமிர்தாம்பிகை சைவ வித்தியாசாலையிலேயே முதலாவதாக அவரது ஆசிரியப் பணி ஆரம்பமாகிறது. அக்காலத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் இந்து வாலிபர் சங்கத்தில் இராமாயணப் படிப்பையும் நடத்தி வந்தார்.

கிழக்கிலங்கையில் சுவாமி விபுலாநந்தர் சைவப் பாடசாலைகளை அமைக்கும் பணியினை முன்னெடுத்தபோது அவருக்குத் துணையாக புலவர்மணியும் இருந்துள்ளார். அடிகளார் திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரியை உருவாக்கியபோது அப்பாடசாலையின் தமிழ்ப் பண்டிதராக புலவர்மணியை நியமித்தார். கல்வியில் பின்தங்கியிருந்த அப்பாடசாலை மாணவர்களை நந்நிலைக்கு கொண்டு வருவதற்கு தன்னாலான முழு முயற்சியையும் செய்தார்.

புலவர்மணி அவர்கள் கற்பிக்கும் போது மாணவர்களுக்கு ஒரு முறைக்கு மேல் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. இது அவரின் கண்டிப்பான கொள்கையாய் இருந்தது.

ஒருமுறை ஆசிரியர் சொல்வதை அவதானித்து மாணவன் செயற்பட பழகிக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் இது மாணவரின் புத்திக்கூர்மையையும் அவதான சக்தியையும் வளர்க்க உதவும் என்பதும் அவரெண்ணமாக இருந்தது. ஏனெனில் இரண்டாம் முறை சொல்வதை எதிர்பார்க்கும் மாணவன் தனது புத்திக்கூர்மையை நாளடைவில் மழுங்கச் செய்வதுடன் தனது ஆசிரியரின் முதற் சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடாதவனுமாகி விடுவான் என்பதும் அவரது எண்ணமாகும். இவையெல்லாம் புலவர்மணி கையாண்ட கல்விக் கொள்கை என்கூடக் கூறலாம்.

## 7. சமுதாயப் பணியில் மறுமலர்ச்சி

சமத்துவம், சமரசம், சம சந்தர்ப்பம் என்ற மூன்றையும் தன் மூச்சாகக் கொண்ட புலவர்மணி சமத்துவ சமுதாயத்தைக் காணவிரும்பினார். சாதிப்பிரச்சினை சமூகத்தில் நிலவிய காலத்தில் அதற்காகப் போர்க் கொடி உயர்த்தியவர்களுள் புலவர்மணியும் ஒருவர். உள்ளத்துள் தோன்றிய உணர்ச்சிக் கனலைக் கண்டனக் கணைகளாகத் தொடுத்தவர். குறைந்த சாதியினர் கோயிலினுள் செல்வது தடுத்து நிறுத்தப்பட்டபோது அதை எதிர்த்து நின்றார். கீழே கொடுக்கப்பட்ட பத்திரிகைக் கட்டுரை அதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

“மக்களின் மனக்கதவுகள் திறந்தால் ஆலயக்கதவுகள் திறக்கும். மக்களுக்காக உண்டான சமய சாத்திரங்களுக்கு மக்களைப் பலியிடுதலாகிய கொடுஞ்செயலை தெய்வம் பொறுக்காது. சமூகத்திற்குப் போடும் தடையைக் கால வெள்ளம் உடைத்தெறிந்துவிடும். ஆலய தரிசனம்

இயல்பானது. அது இன்று அரசியல் லாபம் கருதியவர்களாலும், காலத்திற்கேற்ப நெகிழ்ந்து கொடாத சமய நடைமுறைகளாலும், பழம்பெருமை, உரிமை முதலியவற்றாலும் ஒரு சிக்கலான பிரச்சினையாகிவிட்டது. பிரச்சினையைப் பிரச்சினையால் தீர்க்க முடியாது. அன்பினால், சமுதாய அமைப்பு உணர்ச்சியினால், சமூக முன்னேற்றத்தின் கூட்டான உத்தரவாதத்தை அறிந்து கொள்ளும் தாராள மனப்பான்மையினால் இலேசாகத் தீர்த்துவிடலாம். நமது கல் நெஞ்சங்களைத் தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணம் செய்வதால் தீர்த்து விடலாம்.” (சிவநிர்த்தானந்தா., 2005:216)

புலவர்மணி இலங்கை வானொலிக் கல்வி ஒலிபரப்பு ஆலோசனைச் சபையிலும் சிறிது காலம் தொழில் புரிந்தார். இவர் எதனையும் துணிந்து செய்யக்கூடிய ஆற்றல் வாய்ந்தவராக விளங்கினார். அதற்கான முக்கிய நிகழ்வொன்றை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது. வியாழக்கிழமை தோறும் முற்பகல் பத்து மணி தொடக்கம் பதினொரு மணி வரை வானொலி மூலம் இலங்கையிலுள்ள எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் புத்த மதம் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்னும் பிரேரணை கல்விமா அதிபரால் கொண்டு வரப்பட்டது. பிரேரணை விவாதத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டபோது அங்கே எல்லோரும் மௌனமாக இருக்க புலவர்மணி எழுந்து “இந்து, முஸ்லீம், கிறிஸ்தவம் பற்றிப் போதிப்பதற்கும் நேரம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதா? இல்லையேல் இதை ஏற்க முடியாது” என்று கூற பிரேரணை காலவரையறையின்றி ஒத்திவைக்கப்பட்டது. இவ்வாறு எதனையும் எவ்விடத்திலும்

துணிந்து சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவராக புலவர்மணி விளங்கினார்.

புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை ஒரு சமத்துவவாதி. எல்லோருடனும் சமமாகப் பழகுவார். இளம் வயதில் இருந்தே சாதிப்பாகுபாடு, உயர்வு தாழ்வு வேறுபாடு பார்த்தல் என்பவை அவருக்குப் பிடிக்காத விடயங்களாக இருந்தன. வடக்கிலும் கிழக்கிலும் இச்சாதிப்பாகுபாடு நிலவிய போதிலும் கிழக்கை விட வடக்கில் மிக இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளமையினை அவர் பதிவு செய்துள்ளார். சாவகச்சேரி இந்து வாலிபர் சங்கத்து அங்கத்தவராக இருந்த பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம் என்பவரோடு நெருங்கிப் பழகியதை அம்மன்றத்தினர் விரும்பவில்லை. நிறுவனத்தின் தலைவரான முதலியார் சிவகுரு “இங்கே பள்ளர் பறையருக்கெல்லாம் நீங்கள் கதிரை கொடுத்து விடுவீர்கள் போல தெரிகிறது. உங்கள் புரட்சிக்கு இது இடமல்ல. இனிமேல் இந்த வழக்கத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.” (பெரியதம்பிப்பிள்ளை., 1982:74-75) என்று புலவர்மணியைக் கடிந்து கொண்டார். உடனே புலவர்மணி அவரை நோக்கி “நமக்குள்ளே ஒழுக்கம் கெட்டு பள்ளராய் எத்தனையோ பேர் வாழ்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்ப்பதில்லை. அவர்களைத் திருத்த நினைப்பதில்லை. பள்ளர் குலத்தில் பிறந்து ஒழுக்கத்தால் உயர் குலமான நல்லோரை அவமதிக்கும் பழக்கம் பற்றி நாம் பெருமைப்படுகின்றோம். இந்த வீண் பெருமை நம்மைவிட்டு ஒழிய வேண்டும்.” (மேலது. பக்.75) என அழுத்தமாகக் கூறினார்.

சில மாதங்களின் பின் ஆறுமுகப் பெரியார் காலமானதும் புலவர்மணி பாடிய இரங்கற்பாவைப் பார்த்ததும் மிகுந்த ஆத்திரமடைந்த இந்து வாலிபர் சங்கத்தினர் அவரை அச்சங்கத்திலிருந்து நீக்கி விட்டனர். அவ்விரங்கற்பாவினில் ஒன்று இவ்வாறு அமைகின்றது;

“ஒழுக்கத் துயர்குலமாம் ஓங்கு  
புகழுண்டாம்

இழுக்கத் திழிகுலமாக என்றே –  
விழுப்பத்து

நாற்குலத்தை யெல்லாம்  
நுணுகியறிந் தாறுமுகன்

மேற்குலத்த னானான் விரைந்து”  
(பெரியதம்பிப்பிள்ளை., 2005:101)

சாதி, மத பேதமற்ற, உயர்ந்த சமரசக் கொள்கை நாட்டு வளம் என்ற இவரது கவிதையில் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. ‘மனித நேயம்’ என்ற விடயத்தில் இவர் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளார். இவரது கவிதைகளின் பாடு பொருட்களையும் கட்டுரைகள் தரும் செய்திகளையும் நோக்கும் பொழுது இவரது நோக்கு நிலையில் மனித நேயம் மேலோங்கிக் காணப்பட்டமையை உணரமுடிகின்றது.

## 8. முடிவுரை

மேற்குறித்தவற்றின் அடிப்படையில் நோக்குகின்றபோது இந்துக் கோயில்கள், சமய நிறுவனங்கள், இந்து இலக்கியங்கள், கல்வி முறை, சொற்பொழிவுகள், சமுதாய சீர்திருத்தம் என்பவற்றில் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளையினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பணிகள் மட்டக்களப்பில்

இந்துப் பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவனவாக அமைந்ததுடன், அவரது தனித்துவமான ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்தி நிற்பதை அறிய முடிகின்றது.

## உசாத்துணை நூல்கள்

1. வெல்லவூர்க்கோபால், (2005), மட்டக்களப்பு வரலாறு, மனுவேதா, மட்டக்களப்பு.
2. மௌனகுரு,சி., (2014), மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள், குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு,
3. பரிமணம்,மா.,(பதி.), (1992), வாழ்வியற்களஞ்சியம் - தொகுதி:12, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
4. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர்,ப., (1992), இந்துப் பண்பாட்டு மரபுகள், வித்தியா வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
5. பக்தவத்சலபாரதி, (2009), பண்பாட்டு மானிடவியல், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை.
6. நர்மதாவின் தமிழ் அகராதி, (2004), நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை.
7. லிப்கோ தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கிலப் பேரகராதி, (2010), லிப்கோ பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை.
8. சுதர்சன்,செ., (2006), மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள், தமிழ்த் துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
9. விஜயரெத்தினம்,பெ., (1998), தமிழ் தந்த புலவர்மணி, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், இலங்கை.
10. பெரியதம்பிப்பிள்ளை,ஏ., (1982), உள்ளதும் நல்லதும், புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை நினைவுப் பணி மன்றம், மட்டக்களப்பு.

11. சிவநிர்த்தானந்தா,சி., (2005), புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை - ஓர் ஆய்வு, இலங்கை.
12. எதிர்மன்னசிங்கம்,செ., (1993), புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை, விபுலம் வெளியீடு, மட்டக்களப்பு.
13. செபரத்தினம்,க., (2002), ஈழத்து தமிழ்ச் சான்றோர்கள், மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை.
14. பெரியதம்பிப்பிள்ளை,ஏ., (2005), புலவர்மணி கவிதைகள், மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை.

